

Князь-тъ. (*плачешко.нъ*). О Геновево сладко име мое, блазъ на мене днесъ, наша-та жалость преобърна ся сега на радость. Творче на небе-то и на земля-та, прійми моѣ-тъ топлосърдечнѣ благодарность, коѣ-то ти приносямъ за тойзи прего-голъмый даръ.

Графица-та. Наистина е тойзи даръ най го-лъмый. — Азъ сега моѣ свободно да рекъ, че съмъ ся второй пѣтъ родила, или като да съмъ въскръ-снала отъ мъртвы-тъ; и за това трѣба догдѣ не смы дошли юще въ дворъ-тъ, да ся нареди да ся свършава служба въ църквѣ баремъ наймалко за еднѣ годинѣ. (*Графъ-тъ стои на странѣ и плаче*).

Князь. О сладко чедо мое! благодари щемъ Богу съ сичкѣ-тъ си душѣ и сърце, и принося щемъ дарове на жертвѣ, само като ли е харизаль тебе.

Княгиня-та. Дай Хунсе дрехи-тъ да облече майка чедо-то си (*подава ги*) дойди дѣщи моя (*Ге-новеза земва и ся облича, а князь-тъ земва Шмерцен-райха на рѣцѣ и го цѣлува*).

Князь-тъ. Сладко унуче мое, (*цѣлува го*) стра-далче мое, зеръ на дѣда ти бѣше писано тука да тя види пѣрвый пѣтъ?

Княгиня-та. (*земва Шмерценрайха*) чедо майки-но, сираче майкино (*облича го и цѣлува го*).

Князь-тъ. (*земва Графъ-тъ за рѣкѣ-тъ и до-вежда го до Геновезѣ*). Не плачи сыноко мой, не плачи! твоя-та невинность добръ ми е позната (*земва и Геновезѣ за рѣкѣ-тъ*). На, дръжъ тѣзи рѣ-кѣ като нѣженъ залогъ на ваша-та любовь. Жи-